

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: International solidaritet

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1972

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

VSTV1

INTERNATIONAL SOLIDARITET...

Alle taler om nødvendigheden af international solidaritet. Uanset om de er for eller imod dansk medlemsskab af EF, hævder alle at have indset nødvendigheden af, at arbejderklassen organiserer sig internationalt som svar på kapitalens internationale organisering.

Et eksempel

Hulheden i talemåderne om international solidaritet blev klart afsløret under den britiske havnearbejderstrejke. Først efter at have tøvet i 5 dage bad den internationale transportarbejderføderation den 1. august om international aktion mod omdirigerede skibe. Og først da viste DASF sin vilje til solidaritet ved at give 14 dages varsel. Havnearbejdernes Landskon-

ference den 4. august i Arhus udtalte: "Vi har den opfattelse, at dette (forsøget på at forlægge strejkeramt arbejde til danske havne) kan bringe uro på vore arbejdspladser i havnene og derved skade de kunder, vi nu og i fremtiden skal betjene. Ingen dansk arbejdsgiver kan være tjent med, at den konflikt, der er i engelske havne, overføres her til landet."

Havnearbejdernes fagforening fik da også hurtigt og effektivt overtalt de havnearbejdere, der ikke ønskede at laste skibe til England, til at undlade at nedlægge arbejdet.

Eventuelle sympatiaktioner, ledet af forbundets og fagforeningernes gennempetunge skrankepaver, ville have haft en meget begrænset virkning p.g.a. varsel, eventuelt arbejdsretsdom (som forbundsfolkene velvilligt ville have bøjet sig for). Desuden havde man overhovedet ikke tænkt på luftvejene til England (en hastigt etableret luftbro Danmark-England fik lov til at fungere under hele strejken).

Det viste sig da også, at så snart de engelske fagforeningsledere trak sig ud af strejken, kunne en lettet Anker Jørgensen hurtigt ringe til arbejdsgiverne og afblæse danske aktioner og dermed blæse på de havnearbejdere, der kæmpede videre. Fagbyrokratiets arbejdsgang og de valgte fagforeningsfolk, hvis solidaritet var mere hos Anker Jørgensen, det fagretslige system og baconeksporten end hos de kæmpende havnearbejdere i England, fik forhindret enhver form for effektiv aktion.

Den eneste måde, hvorpå de vesteuropæiske fagforeningsledere kan og vil praktisere "kampen mod monopolernes voksende internationale magt", er ved internationale møder og middage i Geneve.

International organisering

Men vejen til international organisering og effektiv kamp går ikke over fransk champagne og russisk kaviar. Så det er ikke fra den kant, arbejderne skal hente støtte til de kampe, der må være internationale for at være effektive.

De engelske shop-stewards (direkte valgte og til enhver tid afsættelige talsmænd på arbejdspladserne) viste selv vejen uden om deres landsorganisation og optog kontakt med militante arbejdere i europæiske storhavne. Den internationale solidaritet må organiseres af arbejderne selv. Med opbygningen af EF bliver organiseringen af arbejdskampe på tværs af landegrænserne stadig mere nødvendig.

Men er EF så den fordel for arbejderne internationale organisering, som bl.a. Anker Jørgensen påstår, det er?

Hvorfor EF?

EF og dets overnationale organer er blevet dannet på grund af kapitalens udvikling i retning af internationale monopoldannelser. For at fremme en effektiv udnyttelse af alle kapitalens muligheder er det nødvendigt at skabe et "område, hvor personer, varer, tjenesteydelser og kapital kan bevæge sig frit uden konkurrenceforvridninger", som markedssekretariatet så smukt udtrykker det.

EF's politiske organer er spiren til et overnationalt statsapparat, som også vil komme til at omfatte et integreret vesteuropæisk undertrykkelsesapparat (domstol, hær og politi). Hermed vil den vesteuropæiske monopolkapital opnå følgende:

1. At få et effektivt redskab til at undertrykke ethvert forsøg på at indføre socialisme.
2. At samordne de europæiske kapitalisters bestræbelser på at forstærke udbytningen af arbejderne. Man har f.eks. allerede i dag planer om en omfattende tvangsflytning af arbejdere derhen, hvor kapitalen har brug for dem.

EF og kapitalen

EF er vendt imod arbejderklassen, og derfor må der naturligvis stemmes NEJ ved folkeafstemningen. Men EF bekæmpes ikke alene med et nej. De danske kapitalister vil ikke opgive at komme med i EF efter et nej. EF er til kapitalisternes gavn, og derfor må vi forberede os på, at de vil gøre alt for senere at komme med i EF. For at være effektiv må arbejderklassens kamp mod EF derfor være den samme som kampen mod kapitalismen.

Når regningen for løsninger på kapitalens problemer skal betales, kender regeringen, LO og arbejdsgiverne kun en adresse: Arbejdspladserne. Inden for EF vil undskyldningen hedde "tilpasningsvanskeligheder", uden for EF vil de påkalde "hensynet til erhvervslivets forringede konkurrenceevne". Arbejderne skal så betale for problemerne ved:

- skærpelse af arbejdstempoet og tvangsforflytning,
- angreb på lønning ved indefrysninger af dyrtidsportioner eller helt bortfald af den automatiske regulering, hvis principper ikke eksisterer i noget EF-land,
- tvungen voldgift og begrænsninger i arbejderne's aktionsmuligheder, f. eks. i stil med de berygtede engelske anti-strejke-love.

Hvordan bekæmpes EF?

Et eksempel på international solidaritet mellem arbejdere i og uden for EF er Ford-strejken i England. Årsagen til strejken var, at Ford-arbejderne var underbetalt i forhold til øvrige bilindustriarbejdere. Lønnen blev presset op i den del af virksomhedskæden, hvor arbejderne stod stærkest, selvom der var sluttet en kollektiv overenskomst mellem fagforeningerne og Ford. Grunden til, at dette kunne lade sig gøre, var i høj grad, at arbejderne på Fords fabrikker i Tyskland, Belgien og USA organiserede en boykot af alt overarbejde, og det bevirkede, at Ford ikke kunne afbøde virkningerne af strejken ved at flytte arbejdet til firmaets fabrikker i andre lande.

Der må dannes internationale organisationsformer. Det kan gøres ved at organisere strejke- eller aktionskomiteer på arbejdspladserne, som i kampen mod kapitalisternes nationale og overnationale magtorganer må arbejde sammen med kontakter over hele landet eller i flere europæiske lande, hvor arbejderne også er i kamp inden for den samme branche, den samme koncern eller de samme krav.

Disse kampformer må kombineres med et revolutionært parti, der har et program for den langsigtede kamp mod EF og for socialismen. VS vil medvirke til, at der udvikles et sådant revolutionært parti.

Uanset om Danmark indlemmes i EF, må arbejderne forberede sig på en skærpet klassekamp i de kommende år. Men kommer vi ind i EF, vil arbejderklassen komme til at stå over for monopolkapitalens overnationale statsapparat, som er en stærkere modstander end den nuværende danske statsmagt. Derfor opfordrer VS til at stemme nej den 2. oktober.

Venstresocialisterne

Yderligere oplysninger om EF samt pjecen "EF og Arbejderklassen" kan fås ved at indsende kr. 1,50 i frimærker til VS's EF-kontor, Thorsgade 7, over gården, 2200 København N., telefon ÆG 11.400 (kl. 15-18.30).

JANBO OFFSET

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk